

Arrest

nr. 276 950 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd: dhr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in zijn hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 6 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. VERSTRAETEN en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen ben je een Albanees staatsburger afkomstig uit Tirana en ben je zestien jaar oud. Je ging tot je vertrek naar school. Toen je vijf of zes jaar oud was, begon je vader je te mishandelen. Hij had een drank- en gokprobleem, waardoor zijn loon volledig werd gespendeerd aan deze problemen. Bij thuiskomst was hij zo goed als dagelijks agressief, waarbij hij zowel jouw moeder, jouw broer als jij sloeg. Jullie liepen regelmatig blauwe plekken op na de mishandeling van je vader. Het gebeurde ook weleens dat je vader niet thuiskwam. Jullie wisten toen niet waar hij uithing. Je vader was ook eenmaal fysiek agressief naar jouw grootmoeder toe. Er waren ook veel problemen tussen jouw vader en jouw ooms, omdat hij hun geld vroeg om te kunnen drinken of te kunnen gokken. Jouw ooms weigerden dit echter,

waardoor jouw vader vaak boos werd en er discussies ontstonden tussen hen. Vijf dagen voor je vertrek kwam je vader andermaal dronken thuis. Hij vroeg jou iets, wat je niet had, waardoor hij agressief werd naar jou toe. Dit was voor jou de druppel. Je kaartte het probleem aan bij jouw moeder en vertelde haar dat je weg wou en niet langer in Albanië wou blijven. Jouw tante M. (...), die in België woont, was in de zomer van 2021 net op vakantie in Albanië. Jouw moeder had toen een gesprek met jouw tante, waarna besloten werd om jou mee te nemen naar België.

Op 18 juli 2021 verliet je Albanië met het vliegtuig en je kwam diezelfde dag aan in België. Je werd begeleid door jouw tante M. (...). Je diende jouw verzoek om internationale bescherming in op 29 juli 2021.

Bij terugkeer naar Albanië vrees je andermaal het slachtoffer te worden van fysiek geweld door je vader. Je kan dit niet langer verdragen, en stelt absoluut niet te willen terugkeren naar Albanië. Je voegt er aan toe zich goed te voelen in België en jouw leven hier te willen verderzetten.

Ter staving van je verzoek om internationale bescherming leg je geen documenten neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat en jouw voogd die in de mogelijkheid verkeerden om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren en werd bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, alsook met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Bij KB van 20 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat jij afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van jouw verzoek.

Na onderzoek van jouw verklaringen en alle elementen in je administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Uit niets blijkt immers dat je naar aanleiding van de problemen met je vader geen of onvoldoende beroep kon doen – of, bij eventuele toekomstige problemen bij terugkeer naar Albanië, zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten, waar je geen problemen mee hebt gekend (vragenlijst CGVS, d.d. 05/10/2021, vraag 3.7). Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, wat in jouw geval niet gebeurde. Het Commissariaat-generaal erkent dat het voor jou, rekening houdend met jouw jonge leeftijd, niet vanzelfsprekend is om op zelfstandige basis op de autoriteiten af te stappen. Hier dient evenwel aan worden toegevoegd dat je een duurzame relatie hebt met je moeder, met wie je tot op heden nog contact hebt (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 17/12/2021, CGVS, p. 6). Verder blijkt op basis van je verklaringen dat je tot op de dag van vandaag nog contact onderhoudt met jouw oom A. (...), die jou sporadisch eens in huis nam na problemen met je vader, alsook kreeg jouw moeder van jouw oom A. (...), jouw oom langs moederszijde en drie tantes soms wat geld en betaalde jouw oom jouw vliegtuigticket (CGVS, p. 6, p. 12; verklaring DVZ, d.d. 05/10/2021, p. 11), waardoor redelijkerwijze kan verwacht worden dat je bij eventuele veiligheidsproblemen de nodige hulp zou kunnen krijgen van een volwassene om je tot jouw nationale beschermingsmodaliteiten te wenden.

Wat betreft de problemen met je vader, dient echter te worden aangestipt dat je nooit anderen in vertrouwen hebt genomen om je situatie te bespreken, zoals jouw vrienden of iemand op school (CGVS, p. 11). Noch ben je voor jouw blauwe plekken ooit naar de dokter geweest, omdat je niet wou dat anderen op de hoogte zouden komen van de problemen met je vader (CGVS, p. 11). Hoewel jouw moeder jouw oom langs moederszijde, jouw oom A. (...) en drie tantes heeft ingelicht over de problemen met je vader, weet je niet of ze op de hoogte waren van het feit dat jouw vader jullie fysiek mishandelde (CGVS, p. 11, p. 15). Je hebt hen echter niet zelf ingelicht, noch heb je ooit met hen hierover een gesprek gehad omdat jouw familie zich er niet goed bij voelde om er met jou over te praten (CGVS, p. 12). Je stelt dat je nooit anderen hebt ingelicht omdat je dit niet leuk vond, en stelt een type te zijn die niet veel deelt met anderen (CGVS, p. 11), hetgeen ook jouw voogd en jouw advocaat aanhaalden (CGVS, p. 16). Echter, ook jouw

omgeving heeft amper stappen ondernomen om de problemen met jouw vader ergens aan te kaarten. Jouw mama ging, hoewel er al problemen waren met je papa toen je vijf of zes jaar oud was, slechts eenmaal naar de politie (CGVS, p. 12). Opmerkelijk is dat ze dit pas een jaar geleden voor het eerst zou hebben gedaan (CGVS, p. 12). Je weet niet of je moeder in het verleden al eerder naar de politie stapte, naar welke politie je mama ging, of de politie toen iets genoteerd heeft en of je moeder nadien nogmaals naar de politie ging (CGVS, p. 12, p. 13). Je zegt dat de politie haar niet ernstig genoeg nam, waardoor ze het maar zo gelaten heeft (CGVS, p. 12). Gevraagd wat je bedoelt met de verklaring dat de politie het niet ernstig neemt, verklaar je het niet te weten en je moeder het jou zo heeft verteld (CGVS, p. 12). Je denkt, louter hypothetisch, dat ze bedoelde dat de agenten haar niet geloofden en dat ze zoiets niet ernstig nemen tenzij het over een moord of aanslag zou gaan. Deze verklaring strookt echter niet met de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, zoals verder in de beslissing zal blijken. Ook jouw oom A. (...), jouw tante M. (...), jouw drie tantes en jouw oom langs vaderszijde stapten voor de problemen met je vader niet naar de politie (CGVS, p. 13, p. 14). De nalatende houding van jouw familie staat niet in verhouding met jouw voorgehouden vrees. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er immers precies in bescherming te verkrijgen tegen je belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken, te voorkomen. Indien je de autoriteiten niet officieel vraagt op te treden, kan je logischerwijs niet verwachten dat zij dit zullen doen. Tot slot kan hieraan nog worden toegevoegd dat, daar waar je verwijst naar de pogingen van je moeder om te scheiden van je vader, dient te worden opgemerkt dat je niet weet hoeveel pogingen ze hiertoe ondernam (CGVS, p. 13). De laatste poging zou dateren van een maand voor je vertrek uit Albanië (CGVS, p. 13). Hoewel je moeder regelmatig aangaf naar een advocaat of een notaris te zullen stappen, kan je niet duiden of ze dit effectief gedaan heeft (CGVS, p. 13). Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe te besluiten dat je er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken geen of onvoldoende aanspraak te kunnen maken op de in Albanië aanwezige autoriteiten. Er kan dan ook worden aangenomen dat jij of jouw familie eerst alles in het werk stelt om het probleem te proberen oplossen, hetgeen waartoe jullie in gebreke blijven.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Wat betreft de bewering van je advocate, die stelt dat er veel corruptie heerst in Albanië, dient te worden opgemerkt dat ze dit op geen enkele manier concretiseert (CGVS, p. 16). Evenmin maak je hier zelf gewag van (CGVS, p. 8 – 16). Hieraan kan nog worden toegevoegd dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Vervolgens erkent het Commissariaat-generaal dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Gevraagd of je moeder zich ooit gewend heeft tot organisaties die huiselijk geweld bestrijden, stel je dit niet te weten (CGVS, p. 13). Noch heb je zelf ooit informatie hierover opgezocht (CGVS, p. 13). Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albanië Huiselijk Geweld van 13 oktober 2017, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_huiselijk_geweld.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet tegen huiselijk geweld gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex-)echtgenoot van het slachtoffer. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in meerdere gemeenten een “nationaal doorverwijzingsmechanisme” aanwezig, bestaande uit een stuurgroep onder leiding van de burgemeester, een multidisciplinair technisch team en een lokale coördinator, dat tot doel heeft slachtoffers van huiselijk geweld op een gecoördineerde manier diensten aan te bieden en ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese “Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence” en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie – de huidige dateert van oktober 2016 en beslaat de periode 2016 -2020 - om huiselijk geweld drastisch te verminderen. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk geweld verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau ‘child protection units’ actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kinderplichtlijn actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele gevallen van huiselijk geweld de in Albanië opererende autoriteiten aan alle Albanese onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Gelet op wat voorafgaat, wordt jou de internationale bescherming geweigerd. Je hebt met name geen substantiële redenen opgegeven om jouw land van herkomst in jouw specifieke omstandigheden niet te

beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of je voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat je afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik jouw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit jouw dossier, kom ik tot de vaststelling dat je niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder kom je niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van:

“-de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 van de Vreemdelingenwet ;

-artikel 1A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28/07/1951 (hierna: Conventie van Genève) ;

-artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen dd. 31/01/1967;

-schending van artikel 3 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;

-schending van het art. 62 Vreemdelingenwet — de schending van de materiële motiveringsverplichting;

-het zorgvuldigheidsverplichting ;

-het redelijkheidsbeginsel”.

Verzoeker wenst vooreerst te wijzen op zijn kwetsbaar profiel als minderjarige. Hij is van oordeel dat verweerder hiermee onvoldoende rekening hield. Verzoeker verliet zijn land op 16-jarige leeftijd en werd reeds sedert zijn vijfde mishandeld door zijn vader. Hij geeft aan dat minderjarigen volgens artikel 20, 3° van de Kwalificatierichtlijn en artikel 1, 12° van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) een kwetsbaar profiel uitmaken.

Verzoeker vervolgt:

“Daarnaast dient het CGVS bij de behandeling van een verzoek om internationale bescherming rekening te houden met het hoger belang van het kind.”

Dat volgt uit het artikel 57/1 § 4 Vw:

(...)

Artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, dat rechtstreekse werking heeft, bepaalt als volgt :

(...)

Ook het artikel 22bis van de Grondwet bepaalt hieromtrent:

(...)

Het CGVS houdt geenszins rekening met het hoger belang van het kind wat niet alleen procedurele vereisten met zich meebrengt maar ook invloed heeft op de zwaarte van de bewijslast en de medewerkingsplicht.”

Verzoeker betoogt verder:

“Het CGVS verwijt een minderjarige verzoeker, die slachtoffer is van mishandelingen van zijn vader- dat nergens ontkent wordt door het CGVS!- onvoldoende stappen te hebben ondernomen, doch houdt hiermee totaal geen rekening met de kwetsbare positie waar verzoekende partij zich in bevond!

Dat het CGVS verwijt dat minderjarige verzoeker zijn familieleden/school/vrienden/instanties onvoldoende heeft aangesproken, is toch wel een erg hoge bewijslast voor een minderjarige verzoeker!

Van een minderjarige in dergelijke positie, kan onmogelijk verwacht worden dat hij zélf al deze stappen onderneemt, gelet op zijn minderjarigheid én kwetsbare positie!

Hoewel het CGVS motiveert dat zij de nodige steunmaatregelen heeft genomen omdat de verzoeker minderjarig is, wordt er geen enkele rekening gehouden in de bestreden beslissing met het profiel van de verzoeker als minderjarige bij het beoordelen van zijn verzoek.

Het CGVS legt een wel erg hoge bewijslast op de schouders van zulk een kwetsbare minderjarige, wat geenszins getuigt van enig zorgvuldig bestuur.”

Met betrekking tot de beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst, voert verzoeker aan:

“Het CGVS motiveert dat minderjarige verzoeker onvoldoende stappen heeft ondernomen om bescherming te zoeken bij de Albanese autoriteiten, waarmee zij, zoals reeds hierboven aangehaald, een veel te hoge bewijslast leggen op de schouders van verzoeker.

Echter verwijst het CGVS ook naar hun COI Focus: Albanië Algemene situatie van 15 juni 2020 en de COI Focus: Albanië: Huiselijk Geweld van 13 oktober 2017.

Minderjarige verzoeker kan zich geenszins akkoord verklaren met de aangehaalde bronnen ter ondersteuning van het kennelijk ongegrond verzoek.

-4.4.1.

Vooreerst is minderjarige verzoeker ernstig gegriefd door het gegeven dat het CGVS zich steunt op hun COI Focus omtrent huiselijk geweld in Albanië, dat dateert van 2017.

Dat is een rapport van bijna 5 jaar geleden!

Het CGVS kan zich onmogelijk steunen, zeker indien het gaat om een minderjarige verzoeker, om te oordelen dat huiselijk geweld in Albanië geen wijdverspreid probleem is. Zeker, gezien in het rapport van 2017 reeds gemeld staat dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds wél wijdverspreid is.

Dat staat letterlijk in de COI Focus van 2017 te lezen:

(...)

Zelfs de bestreden beslissing stelt dat er ofschoon er nog ruimte voor verbetering is, o.a. op vlak van gerechtelijke vervolging.

Ook het gebrek aan gerechtelijke vervolging, verklaarde minderjarige verzoeker ook tijdens zijn persoonlijk onderhoud:

(...)

Dat het CGVS zich dan enkel maar baseert op een eigen COI Focus, daterende van 2017, kan onmogelijk als voldoende beschouwd worden.

-4.4.2.

Zo dient erop gewezen te worden dat sinds de Covid-19 pandemie, de situatie van huiselijk geweld in Albanië, weer enorm is verslechterd:

(...)

70% van de kinderen in Albanië, krijgt te maken met psychisch huiselijk geweld, waarvan 46% geen aangifte doet omdat ze onverschillig zijn en 36% denkt dat ze geen gerechtigheid zullen krijgen:

(...)

Dit zijn extreme cijfers en tonen de moeilijke situatie waar kinderen die te maken hebben met huiselijk geweld in Albanië, zich bevinden.

Nogmaals, nergens worden de mishandelingen die minderjarige verzoeker heeft moeten ondergaan, ergens ontkent door het CGVS!

Dat deze situatie niet verbeterd, tonen de cijfers van World Vision aan van september 2021, waaruit blijkt dat 66% van de ouders in Albanië, fysiek geweld gebruikt als straf:

(...)

De situatie in Albanië blijft aldus alarmerend hoog en verdient een grondiger en zorgvuldiger onderzoek dan een verwijzing naar een COI Focus van 2017.

Door het nalaten van een grondig en actueel onderzoek naar huiselijk geweld in Albanië, schendt het CGVS het zorgvuldigheidsbeginsel.

De minderjarige verzoeker had erkend dienen te worden als vluchteling, minstens dient het dossier teruggestuurd te worden naar het CGVS voor verder onderzoek.”

Verzoeker concludeert:

“Minderjarige verzoekende partij heeft wel degelijk kunnen aantonen dat hij een actuele vrees heeft indien hij dient terug te keren naar Albanië.

Niet enkel legt het Commissariaat- Generaal een veel te hoge bewijslast op de schouders van een minderjarige verzoeker, ook steunt zij zich op objectieve bronnen die achterhaald zijn en verdient minderjarige verzoeker een grondiger onderzoek dan het CGVS heeft uitgevoerd.

Zeker, gezien het CGVS nergens enige twijfel heeft geuit aan de mishandelingen die verzoeker heeft ondergaan in Albanië, door zijn vader.

Het Commissariaat- Generaal schendt in de bestreden beslissing de motiveringsplicht, alsook het zorgvuldigheidsprincipe, het redelijkheidsbeginsel en evenredigheidsbeginsel, doordat niet alle feitelijkheden en elementen uit het dossier in rekening werden gebracht.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“-In hoofdde: de bestreden beslissing te hervormen en minderjarige verzoeker:

a) te erkennen als vluchteling in de zin van artikel 1 A, lid 2 van de Conventie van Genève conform artikel 48/3 en 48/5 van de Vreemdelingenwet ;

b) de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet toe te kennen, zo de Raad van oordeel is dat minderjarige verzoeker niet in aanmerking komt voor het statuut van vluchteling; -In ondergeschikte orde: de bestreden beslissing te vernietigen indien bijkomende onderzoek noodzakelijk blijkt, en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat- Generaal voor verder onderzoek”.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure vooreerst niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland resorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een maatregel tot terugleiding of verwijdering, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. Verzoeker voert in het voorliggende verzoekschrift verder een betoog omtrent het hoger belang van het kind en wijst in dit kader onder meer op artikel 22bis van de Grondwet, artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet en artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Hoewel het hoger belang van het kind krachtens de voormelde bepalingen, waaronder artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet, een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, kan een loutere verwijzing naar dit hoger belang echter niet volstaan om in hoofde van verzoeker het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en/of 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het voorgaande neemt uiteraard niet weg dat met verzoekers leeftijd en met de eventuele aan deze leeftijd verbonden risico's in hoofde van verzoeker bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst in hetgeen volgt en bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming terdege rekening wordt gehouden.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat aan de in hoofde van verzoeker vastgestelde bijzondere procedurele noden, als minderjarige, op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat en jouw voogd die in de mogelijkheid verkeerden om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren en werd bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, alsook met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen concrete en dienstige argumenten aan. Op het verwijt dat verweerder gelet op zijn leeftijd ten onrechte aannam dat van hem kon worden verwacht dat hij hulp zou hebben gezocht, wordt hieronder ingegaan. Voor het overige beperkt verzoeker zich in dit kader tot de algemene, blote, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte bewering dat verweerder onvoldoende rekening zou hebben gehouden met zijn profiel als minderjarige. Hij laat daarbij na om *in concreto* aan te geven of aan te tonen dat, waar, wanneer of waarom verweerder hiermee onvoldoende rekening zou hebben gehouden. Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd overeind.

Verzoeker toont gelet op het voorgaande geheel niet aan en maakt niet aannemelijk dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet *in concreto* hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.6. Verzoeker betwist de inhoud van de bestreden beslissing verder niet waar met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 20 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat jij afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van jouw verzoek.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoeker opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.7. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van de mishandelingen waaraan zowel hijzelf als zijn moeder en zijn broer werden onderworpen door zijn vader, die een drank- en een gokprobleem had.

In de bestreden beslissing wordt echter op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd dat uit niets blijkt dat verzoeker naar aanleiding van de problemen met zijn vader geen of onvoldoende beroep kon of zou kunnen doen op de bescherming vanwege de in Albanië aanwezige autoriteiten; autoriteiten waarmee verzoeker nooit problemen kende.

In dit kader, wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, wat in jouw geval

niet gebeurde. Het Commissariaat-generaal erkent dat het voor jou, rekening houdend met jouw jonge leeftijd, niet vanzelfsprekend is om op zelfstandige basis op de autoriteiten af te stappen. Hier dient evenwel aan worden toegevoegd dat je een duurzame relatie hebt met je moeder, met wie je tot op heden nog contact hebt (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 17/12/2021, CGVS, p. 6). Verder blijkt op basis van je verklaringen dat je tot op de dag van vandaag nog contact onderhoudt met jouw oom A. (...), die jou sporadisch eens in huis nam na problemen met je vader, alsook kreeg jouw moeder van jouw oom A. (...), jouw oom langs moederszijde en drie tantes soms wat geld en betaalde jouw oom jouw vliegtuigticket (CGVS, p. 6, p. 12; verklaring DVZ, d.d. 05/10/2021, p. 11), waardoor redelijkerwijze kan verwacht worden dat je bij eventuele veiligheidsproblemen de nodige hulp zou kunnen krijgen van een volwassene om je tot jouw nationale beschermingsmodaliteiten te wenden.

Wat betreft de problemen met je vader, dient echter te worden aangestipt dat je nooit anderen in vertrouwen hebt genomen om je situatie te bespreken, zoals jouw vrienden of iemand op school (CGVS, p. 11). Noch ben je voor jouw blauwe plekken ooit naar de dokter geweest, omdat je niet wou dat anderen op de hoogte zouden komen van de problemen met je vader (CGVS, p. 11). Hoewel jouw moeder jouw oom langs moederszijde, jouw oom A. (...) en drie tantes heeft ingelicht over de problemen met je vader, weet je niet of ze op de hoogte waren van het feit dat jouw vader jullie fysiek mishandelde (CGVS, p. 11, p. 15). Je hebt hen echter niet zelf ingelicht, noch heb je ooit met hen hierover een gesprek gehad omdat jouw familie zich er niet goed bij voelde om er met jou over te praten (CGVS, p. 12). Je stelt dat je nooit anderen hebt ingelicht omdat je dit niet leuk vond, en stelt een type te zijn die niet veel deelt met anderen (CGVS, p. 11), hetgeen ook jouw voogd en jouw advocaat aanhaalden (CGVS, p. 16). Echter, ook jouw omgeving heeft amper stappen ondernomen om de problemen met jouw vader ergens aan te kaarten. Jouw mama ging, hoewel er al problemen waren met je papa toen je vijf of zes jaar oud was, slechts eenmaal naar de politie (CGVS, p. 12). Opmerkelijk is dat ze dit pas een jaar geleden voor het eerst zou hebben gedaan (CGVS, p. 12). Je weet niet of je moeder in het verleden al eerder naar de politie stapte, naar welke politie je mama ging, of de politie toen iets genoteerd heeft en of je moeder nadien nogmaals naar de politie ging (CGVS, p. 12, p. 13). Je zegt dat de politie haar niet ernstig genoeg nam, waardoor ze het maar zo gelaten heeft (CGVS, p. 12). Gevraagd wat je bedoelt met de verklaring dat de politie het niet ernstig neemt, verklaar je het niet te weten en je moeder het jou zo heeft verteld (CGVS, p. 12). Je denkt, louter hypothetisch, dat ze bedoelde dat de agenten haar niet geloofden en dat ze zoiets niet ernstig nemen tenzij het over een moord of aanslag zou gaan. Deze verklaring strookt echter niet met de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, zoals verder in de beslissing zal blijken. Ook jouw oom A. (...), jouw tante M. (...), jouw drie tantes en jouw oom langs vaderszijde stapten voor de problemen met je vader niet naar de politie (CGVS, p. 13, p. 14). De nalatende houding van jouw familie staat niet in verhouding met jouw voorgehouden vrees. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er immers precies in bescherming te verkrijgen tegen je belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken, te voorkomen. Indien je de autoriteiten niet officieel vraagt op te treden, kan je logischerwijs niet verwachten dat zij dit zullen doen. Tot slot kan hieraan nog worden toegevoegd dat, daar waar je verwijst naar de pogingen van je moeder om te scheiden van je vader, dient te worden opgemerkt dat je niet weet hoeveel pogingen ze hiertoe ondernam (CGVS, p. 13). De laatste poging zou dateren van een maand voor je vertrek uit Albanië (CGVS, p. 13). Hoewel je moeder regelmatig aangaf naar een advocaat of een notaris te zullen stappen, kan je niet duiden of ze dit effectief gedaan heeft (CGVS, p. 13). Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe te besluiten dat je er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken geen of onvoldoende aanspraak te kunnen maken op de in Albanië aanwezige autoriteiten. Er kan dan ook worden aangenomen dat jij of jouw familie eerst alles in het werk stelt om het probleem te proberen oplossen, hetgeen waartoe jullie in gebreke blijven.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Hij kan in zijn verwijt dat verweerder in dit kader geen rekening zou hebben gehouden met zijn minderjarigheid en dat verweerder, gelet op deze minderjarigheid, ten onrechte zou hebben verwacht dat hij iemand zou hebben aangesproken of zou aanspreken en/of hulp zou hebben gezocht of zou zoeken, immers hoegenaamd niet worden gevolgd.

Vooreerst dient in dit kader te worden opgemerkt dat van verzoeker gelet op zijn eigen verklaringen weldegelijk mocht en mag worden verwacht dat hij op zelfstandige wijze hulp kon en kan zoeken in zijn land van herkomst. Verzoeker was op het ogenblik waarop hij zijn land verliet immers reeds 16 jaar en is op heden reeds 17 jaar. Daarenboven blijkt uit het niet-betwiste feitenrelaas en uit hetgeen gesteld wordt in het verzoekschrift dat verzoeker zelf de beslissing nam om Albanië te verlaten. Dat hij wel dergelijke beslissing kon nemen doch niet kon beslissen om personen in zijn directe omgeving in vertrouwen te nemen en/of in eigen land naar de autoriteiten te stappen, kan bezwaarlijk ernstig worden genomen.

Uit verzoekers voormelde verklaringen blijkt bovendien duidelijk dat hij een goede en duurzame relatie heeft met zijn moeder en duidelijk de steun geniet van zijn overige familieleden, zoals zijn oom en tantes. Derhalve kon, gelet op de aangevoerde problemen en indien deze daadwerkelijk dermate ernstig waren dat hij daarvoor zijn land zou hebben verlaten, ook wanneer rekening wordt gehouden met verzoekers

leeftijd, weldegelijk redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker, zo hij de mening toegedaan was of het gevoel had dat hij niet bij machte was om zelfstandig om hulp en bescherming te vragen, zich op de hulp van zijn directe omgeving zou hebben beroepen teneinde bescherming te verkrijgen alvorens de drastische beslissing te nemen om zijn land te verlaten. In dit kader kon en kan daarenboven redelijkerwijze worden aangenomen dat deze omgeving hem, zo hij willig was of zou zijn om zich te beroepen op de beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst, de nodige hulp, bijstand en ondersteuning kon en kan bieden bij eventuele pogingen teneinde bescherming te verkrijgen vanwege zijn eigen, nationale autoriteiten.

Eveneens kon, indien verzoekers problemen werkelijk dermate ernstig waren dat hij daarvoor bescherming behoefde, weldegelijk worden verwacht dat verzoekers omgeving zulks reeds op eigen houtje zou hebben gedaan. Verzoekers moeder en broer werden namelijk ook mishandeld en verzoekers vader veroorzaakte daarnaast problemen voor verzoekers ooms en grootmoeder. Dat zij zouden hebben nagelaten om ernstige pogingen te ondernemen teneinde bescherming te verkrijgen voor verzoeker, strookt dan ook in het geheel niet met de lange duur en de ernst van de door verzoeker aangehaalde problemen, noch met diens beweerde nood aan bescherming in dit kader. Evenmin strookt het met deze problemen en de vermeende nood aan bescherming in hoofde van verzoeker dat diens moeder en diens broer, die net als hem op bijna dagelijkse basis zouden zijn mishandeld, gewoon thuis bleven en niets deden wanneer verzoeker het land verliet.

Dat verzoeker, diens moeder en/of één van hun overige familieleden, indien zij de nodige, ernstige pogingen zouden hebben ondernomen of zouden ondernemen teneinde bescherming te verkrijgen voor verzoeker, diens moeder en diens broer, dergelijke bescherming niet zouden hebben kunnen of zouden kunnen bekomen in Albanië, is, mede gelet op het voorgaande, hoegenaamd niet aannemelijk.

Dit geldt nog des te meer gelet op de beschikbare landeninformatie, zoals gehanteerd door verweerder.

Op grond van deze informatie, wordt in de bestreden beslissing immers geheel terecht gesteld:

“Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops”(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera’s in patrouillevoertuigen en van bodycamera’s bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke “legal aid clinics” opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law(die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Wat betreft de bewering van je advocate, die stelt dat er veel corruptie heerst in Albanië, dient te worden opgemerkt dat ze dit op geen enkele manier concretiseert (CGVS, p. 16). Evenmin maak je hier zelf gewag van (CGVS, p. 8 – 16). Hieraan kan nog worden toegevoegd dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Vervolgens erkent het Commissariaat-generaal dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Gevraagd of je moeder zich ooit gewend heeft tot organisaties die huiselijk geweld bestrijden, stel je dit niet te weten (CGVS, p. 13). Noch heb je zelf ooit informatie hierover opgezocht (CGVS, p. 13). Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albanië Huiselijk Geweld van 13 oktober 2017, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_huiselijk_geweld.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet tegen huiselijk geweld gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex-)echtgenoot van het slachtoffer. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in meerdere gemeenten een “nationaal doorverwijzingsmechanisme” aanwezig, bestaande uit een stuurgroep onder leiding van de burgemeester, een multidisciplinair technisch team en een lokale coördinator, dat tot doel heeft slachtoffers van huiselijk geweld op een gecoördineerde manier diensten aan te bieden en ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese “Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence” en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie – de huidige dateert van oktober 2016 en beslaat de periode 2016 -2020 - om huiselijk geweld drastisch te verminderen. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk geweld verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau ‘child protection units’ actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kinderplichtlijn actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele gevallen van huiselijk geweld de in Albanië opererende autoriteiten aan alle Albanese onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.” Verzoeker slaagt er geenszins in om deze motieven te ontcrachten. Waar hij uitgebreid kritiek spuit op het hanteren door verweerder van landeninformatie die dateert van eind 2017, dient te worden opgemerkt dat

verzoeker geenszins aantoont dat deze informatie heden niet meer accuraat zou zijn of niet meer zou kunnen of mogen gelden. Verzoeker toont op generlei wijze aan dat de situatie in Albanië sedertdien dermate zou zijn gewijzigd dat de in deze informatie vermelde beschermingsmogelijkheden heden niet langer ter beschikking zouden zijn. Hoe dan ook gaat verzoeker met zijn betoog schromelijk voorbij aan het gegeven dat de voormelde motieven daarnaast schragen op en uitgebreid steun vinden in de overige informatie die verweerder hanteert en die dateert van medio 2020. Ook in deze informatie wordt er specifiek en op omstandige en gedetailleerde wijze ingegaan op de situatie betreffende en de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in het kader van huiselijk geweld in Albanië (zowel ten aanzien van de partner als ten aanzien van kinderen). De door verzoeker aangehaalde en geciteerde informatie ligt daarbij bovendien geheel in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de informatie zoals gehanteerd door verweerder. Dat huiselijk geweld in Albanië nog een wijdverspreid fenomeen is en dat er, onder meer op het vlak van de strijd tegen corruptie en georganiseerde misdaad en van het vertrouwen in de Albanese autoriteiten, nog vooruitgang te boeken is, betreft dan ook een gegeven dat in de voormelde motivering en de landeninformatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit gegeven doet geen afbreuk aan het feit dat de Albanese autoriteiten, zoals duidelijk en genoegzaam blijkt uit de door verweerder gehanteerde landeninformatie en zoals door verzoeker op generlei wijze wordt ontkracht of weerlegd, redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen de nodige bescherming bieden en dat verzoeker zich, hierin bovendien duidelijk gesteund door zijn familieleden, toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming.

Het voorgaande vindt bovendien eveneens en duidelijk bevestiging in het feit op zich dat Albanië (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoeker geen substantiële redenen in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.9. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van deze beginselen ook niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT